

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 031664 19 U
Sarajevo, 25.8.2020. godine

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловићи и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Станке Ђеклић, у управном спору тужиоца ЈУ Воде Српске Бијељина, улица Милоша Обилића број 51, Бијељина, којег заступа директор и законски заступник Милан Кикић, против рјешења број: JN2-02-07-1-861-8/18 од 27.12.2018. године, тужене: Канцеларије за разматрање жалби, подружница Бања Лука, улица Јована Дучића број 23/1, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана 25.8.2020. године, донио је следећу:

ПРЕСУДУ

Тужба се уважава, поништава се оспорено рјешења и предмет враћа туженој на поновно одлучивање.

Налаже се туженој да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 100,00 КМ, у року од 30 дана од дана пријема ове одлуке.

Образложење

Оспореним рјешењем уважена је жалба Монт-Градња д.о.о. Угљевик број 761/2018 од 9.11.2018.године, и поништена одлука о избору најповољнијег понуђача број: 12/08.02.2-5913-9/18 од 31.10.2018.године уговорног органа, тужиоца у овој правној ствари и предмет враћен тужиоцу на поновни поступак. Уважен је захтјев жалиоца за поврат накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 500,00КМ, као и захтјев за накнаду трошкова за рад адвоката у износу од 614,25КМ и наложено тужиоцу да надокнади трошкове жалбеног поступка у року од 15 дана од дана извршности рјешења.

Против ове одлуке тужилац је покренуо управни спор због погрешне примјене закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног прописа. Повреду правила поступка тужилац види у томе да тужени није цијенио изјашњење на жалбу жалиоца Монт-Градња д.о.о. Угљевик, због чега, налази, рјешење не садржи образложење и донесено је супротно одредбама закона. Тужена погрешно закључује да је тужилац као уговорни орган требао одбацили жалбу првобитно изабраног понуђача, из разлога јер је супротно тачки 32.3. тендерског документа начинио технички пропуст, када је у изјави навео број тендерског документа умјесто броја обавјештења о набавци. Тужилац сматра да се такав пропуст једнако као и нпр. изостављање податка да се упише број службеног гласника, не може прихватити као основ за одбацивање понуде. Тужбом указује и да је незаконита одлука туженог да је понуда требала бити одбачена због пропуста изабраног понуђача да наведе врсту поступка набавке, јер је тај понуђач уписивањем осталих података у рубрику доставио тражене податке. У коначници тужилац упозорава на различите ставове тужене приликом одлучивања, јер је у претходним рјешењима заузет став да изјаве требају да суштински и формално испуњавају услове из тендерског документа. Стога је побијано рјешење супротно одредби члана 91. Закона о јавним набавкама БиХ, па предлаже да суд уважи тужбу, поништи предметно рјешење и предмет врати на поновно одлучивање а тужене обавезе на накнаду трошкова судске таксе.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ (Службени гласник БиХ, број: 19/02 до 74/10 у даљем тексту ЗУС), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из сљедећих разлога:

Из података у спису предмета произлази да је, одлучујући о жалби жалиоца Монт-Градња д.о.о. Угљевик, изјављеној против одлуке о избору најбољег понуђача Јанковић Импекс д.о.о. Бијељина, Канцеларија за разматрање жалби БиХ, дјелимично уважила жалбене наводе и поништила одлуку о избору најповољнијег понуђача од 31.10.2018.године, у поступку јавне набавке "поправке пропуста и жабљих поклопаца". Тужена је оцијенила да се основано указује да је понуда изабраног понуђача требала бити одбачена, јер није навео "врсту поступка јавне набавке" како је то тражено у тендерском документу, а умјесто броја и датуме понуде уписао је број тендерског документа. Како је поступак јавне набавке строго формалан поступак, то је предмет враћен уговорном органу на поновно одлучивање.

По оцјени овог управног вијећа, приговорима из тужбе доведена је у питање законитост оспореног рјешења.

Одредбама члана 44. Закона о јавним набавкама БиХ («Службени гласник БиХ» број: 39/14, у даљњем тексту: ЗЈН) прописано је да уговорни орган провјерава и оцјењује да ли је понуђач поуздан и способан да изврши уговор, у складу са условима утврђеним у тендерској документацији. У одјељку А. Поглавља II. Под називом: Провођење поступка јавне набавке (Квалификација кандидата и понуђача), прописан је поступак провјере квалификације добављача, ограничење за учешће у поступку јавне набавке, техничке и професионалне способности понуђача, те остале критерије оцјене понуде, те чланом 68. Закона о јавним набавкама прописани су разлози за одбацивање понуде. Члан 68. став 4. тачка и) прописује да је уговорни орган дужан одбацивати понуду ако понуда није потпуна и не испуњава захтјеве из тендерске документације. Тумачење наведених одредби и прописане процедуре провјере квалификационих способности дају основ за закључак да постоји форма у поступку јавне набавке, али да та форма не може бити сама себи циљ. Према схватању овог вијећа, поступак јавне набавке јесте строго формалан поступак, али је ова форма у функцији обезбјеђења принципа транспарентности читавог поступка и обезбјеђења равноправне утакмице свих понуђача. Понуду што се тиче форме, између осталог, неприхватљивом чини пропуштање да се достави одређени акт или доказ тражен тендерском документацијом. Околност да документ достављен као доказ не садржи одређену ознаку, према схватању овог суда, сама за себе не може утицати на ваљаност понуде, ако се из садржаја цјелокупне понуде јасно и недвосмислено може утврдити одлучна и тендерским документом тражена чињеница.

Из прилога списка је видљиво да је у понуди понуђача Јанковић-Импех на страни 7/54 (Анекс 2), у рубрици број и датум понуде, наведен број тендерског документа 12/8-02-2-5913-1/18 од 28.9.2018.године. Такођер, на страни 23/54, Анекс 6, у изјави о испуњености услова из члана 47. Закона о јавним набавкама БиХ, понуђач је уписао тачан назив поступка јавне набавке, али је пропустио да упише врсту поступка. Очигледно је да се ради о пропусту понуђача, али је, према налазу овог вијећа, спорно да ли се ради о пропусту који на било који начин може утицати на ваљаност понуде, на доказивање постојања квалификационих услова прописаних тендерским документом или довести у сумњу да се ради о понуди којом се одговара на предметно обавјештење о набавци и тендерски документ. Поред тога, овакав разлог и није прописан као разлог за одбацивање понуде одредбама члана 68. Закона о јавним набавкама БиХ. Да се ради о пропусту у писању, произилази већ и из

чињенице да је тај понуђач у истој понуди, али на страни 5/54 (одјељак IV) навео да је врста поступка отворени поступак. Пропизилази да се из цјелокупног садржаја понуде види и број понуде, као и број тендерског документа.

Питање да ли су ови пропусти такве природе да чине нејасном понуду или остављају дилему у погледу квалификационих или других услова, ипак, тужена није анализирила на ваљан начин. Тужена је закључила да пропусти постоје, али не и да ли су они били од суштинског утицаја на ваљаност понуде, са аспекта њене потпуности, разумљивости и испуњености услова тражених тендерским документом. Код оваквог стања ствари, вијеће налази да је закључак тужене без ваљаних разлога и потпуно формалистичан, јер остаје без одговора на кључно питање да ли је овај пропуст био од утицаја на доказивање квалификованости понуђача, што већ, само по себи, вријеђа суштину општих принципа поступка јавне набавке.

Слиједом наведеног, супротно разложима датим у побијаном рјешењу, оспорени акт тужене је донесен уз повреде правила управног поступка на које је указано овом одлуком, ра је ваљало оспорени акт поништити примјеном члана 37. став 2. у вези са чланом 34. став 2. Закона о управним споровима БиХ.

У поновном поступку ће тужена анализирати околности на које је указано овом пресудом, утврдити чињенично стање, те правилном примјеном материјалног прописа донијети на закону засновану одлуку, а при том правилно примијенити и одредбе члана 200. став 2. у вези са чланом 233. Закона о управном поступку БиХ ("Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16) које обавезују да одлука мора садржати разлоге који су били одлучујући при оцјени доказа, те разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на онакво рјешење како је дато у диспозитиву.

Тужиоцу припада право на накнаду трошкова спора у износу од 100,00 КМ, који се односе на поврат уплаћене трошкове судске таксе износу од 100,00 КМ.

ЗАПИСНИЧАР
Слађана Анђелић

Isprava prepisa ovjerava - potvrđuje
Ovlašteni nosilnik Suda

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА
Маида Бикић